ZT07 Archilochos 1

1W, 1D

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος	Ἐνυάλιος kriegerisch, Ares
καὶ Μουσ<έω>ν ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.	

2 W, 2 D

ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος	ἡ μᾶζα Gerstenbrot – μάσσω kneten
Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.	

3 W, 3 D Im lelantischen Krieg zwischen Chalkis und Eretria (beide auf Euboia) waren Fernwaffen verpönt.

οὔτοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ	τὸ τόξον Bogen – τανύω spannen (τείνω) – μῶλος Mühe, Kampf
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ	θαμέες, θαμειαί zahlreiche – σφενδόνη Schleuder – εὖτε als, wenn
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·	τὸ ξίφος, ους Schwert – πολύστονος viel Leid/KLagen bringend
ταύτης γὰρ κεῖνοι δάμονές εἰσι μάχης	δάμων = δαήμων kundig, erfahren
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.	δουρίκλυτος speerberühmt

5 W, 6 D

ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνωι,	οἱ Σάϊοι die Saier in Thrakien - ἀγάλλομαι angeben - θάμνος Gebüsch
ἔντος ἀμώμητον, κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·	τὸ ἔντος Gerät, Waffe - ἀμώμητος untadelig - κάλλιπον = κατέλιπον
αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη;	ἐκσαόω Nbnform zu ἐκσῴζω erretten
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.	ἔρρω fortgehen, dahingehen

13 W, 7 D

κήδεα μὲν στονόεντα Περίκλεες οὔτέ τις ἀστῶν	τὸ κῆδος Sorge, Trauer - στονόεις schmerzlich, bitter
μεμφόμενος θαλίῃς τέρψεται οὐδὲ πόλις·	ἡ θαλίη Freude, Feier, Festlichkeit
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης	πολύφλοισβος vielbrausend - κατακλύζειν – hinabspülen, verschlingen
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃς ἔχομεν	οἰδαλέος geschwollen, beklommen – ὀδύνη Schmerz, Traurigkeit
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν	ἀνήκεστος unheilbar (ἀκέομαι)
ὦ φίλ' ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν	ἡ τλημοσύνη Fähigkeit des Ertragens, Geduld, Fassung
φάρμακον. ἄλλοτε ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμ<έα>ς	
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν,	ἀναστένω – beklagen
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται. ἀλλὰ τάχιστα	
τλῆτε, γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.	τλῆτε fasst euch! Seid starkmütig!

14 W, 9 D

Αἰσιμίδη, δήμου μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων	ἡ ἐπίρρησις - Nachrede - μελεδαίνω - sich sorgen, sich kümmern
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.	ἱμερόεις lieblich

19 W,22 D iamabischer Trimeter

"οὔ μοι τὰ Γύγ<εω> τοῦ πολυχρύσου μέλει,	
οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι	ἀγαίομαι = ἄγαμαι bewundern, nacheifern
θ<εῶ>ν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρ<έω> τυραννίδος·	
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν."	

128 W, 67a D trochäischer Tetrameter

θυμέ, θύμ', ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,	κυκώμενος aufgewühlt; gequält
+ἀναδευ δυσμενῶν+ δ' ἀλέξ<εο> προσβαλὼν ἐναντίον	ἀλέξω abwehren
στέρνον +ἐνδοκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς	τὸ στέρνον Brust, Gemüt
ἀσφαλ<έω>ς· καὶ μήτε νικ<έω>ν ἀμφάδην ἀγάλλεο,	ἀμφαδήν offen (ἀνα-φαίνω)
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκωι καταπεσὼν ὀδύρεο,	
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα	χαρτός erfreulich - ἀσχαλάω sich ärgern, betrübt sein
μὴ λίην, γίνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.	

https://www.gottwein.de/Grie/lyr/LyrArchil01.php